

Sygn. akt VI GC 1073/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2017 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 31 maja 2017 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **A. Ś.**

przeciwko **(...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w S.**

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda A. Ś. na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. kwotę 617 złotych (sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. kosztami procesu w pozostałym zakresie obciąża powoda A. Ś. uznając je za uiszczone.

Sygn. akt VI GC 1073/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 09 września 2015 roku powód A. Ś. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. tytułem częściowego odszkodowania kwoty 1 510 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 12 marca 2015 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż w dniu 10 lutego 2015 roku należący do M. W. samochód marki P. o numerze rejestracyjnym (...) uległ uszkodzeniu z winy kierującego innym pojazdem, który to kierowca ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego ubezpieczyciela. Poszkodowany zawarł z powodem umowę cesji wierzytelności przysługującej mu w stosunku do pozwanego z tytułu odszkodowania w związku z uszkodzeniem przedmiotowego pojazdu, a zdaniem powoda wypłacone dotychczas odszkodowanie w kwocie 6 943,95 złotych nie rekompensuje zaistniałej szkody w całości.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S. wniósł o oddalenie powództwa w całości wskazując, że powód nie udokumentował naprawy pojazdu i nie udowodnił wysokości poniesionej szkody, a w związku z brakiem rachunków za naprawę szkoda została rozliczona na podstawie kalkulacji kosztów naprawy.

Postanowieniem z dnia 01 kwietnia 2016 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VIII GC 1567/15 Sąd Rejonowy w Białymstoku uznał się za niewłaściwy miejscowo i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Gdyni.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 lutego 2015 roku doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzeniu uległ należący do M. W. pojazd marki P. o numerze rejestracyjnym (...).

Sprawca szkody ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w S..

niesporne

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S. wypłacił M. W. tytułem odszkodowania kwotę 1 843,95 złotych.

niesporne

W dniu 03 kwietnia 2015 roku poszkodowany M. W. zawarł z A. Ś. umowę przelewu wierzytelności przysługującej poszkodowanemu z tytułu ubezpieczenia OC sprawcy szkody z dnia 10 lutego 2015 roku, z wyłączeniem wypłaconej już kwoty odszkodowania (1 843,95 złotych).

umowa przelewu wierzytelności – k. 6 akt sprawy o sygn. akt VIII GC 800/15 Sądu Rejonowego w Białymstoku

Wyrokiem zaocznym z dnia 30 czerwca 2015 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VIII GC 800/15 Sąd Rejonowy w Białymstoku zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz A. Ś. kwotę 5 100 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 12 marca 2015 roku do dnia zapłaty, tytułem częściowego odszkodowania za szkodę związaną ze zdarzeniem z dnia 10 lutego 2015 roku.

pozew o zapłatę wraz z załącznikami – k. 2-8 akt sprawy o sygn. akt VIII GC 800/15 Sądu Rejonowego w Białymstoku, wyrok zaoczny z dnia 30 czerwca 2015 roku – k. 19 akt sprawy o sygn. akt VIII GC 800/15 Sądu Rejonowego w Białymstoku

Celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu marki P. o numerze rejestracyjnym (...) uszkodzonego w wyniku zdarzenia z dnia 10 lutego 2015 roku przy uwzględnieniu uszkodzeń opisanych w protokole oględzin i naprawy przeprowadzonej zgodnie z technologią napraw producenta, w oparciu o części nowe, wynosiły kwotę 3 830,13 złotych.

Naprawa samochodu przy użyciu części oryginalnych przywraca cechy użytkowe utracone w kolizji i nie wywołuje wzrostu wartości pojazdu – ta wynikła bowiem z zamontowania nowych części kompensowana jest utratą wartości wynikłą z naprawy blacharsko – lakierniczej błotnika tylnego.

opinia biegłego sądowego – k. 159-165 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron. Pozostałe dokumenty dołączone do akt nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy nowych i istotnych okoliczności. Sąd wziął pod uwagę również oświadczenia stron uwzględniając je jednakże w takim jedynie zakresie, w jakim nie były one kwestionowane przez stronę przeciwną.

Dokonując rekonstrukcji stanu faktycznego w niniejszej sprawie Sąd oparł się także na opinii biegłego sądowego w zakresie techniki samochodowej W. D., który na podstawie akt sprawy wyliczył celowy i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy uszkodzonego pojazdu.

W ocenie Sądu opinia biegłego sądowego została sporządzona wedle tezy dowodowej wysnutej przez Sąd, poza tym jest logiczna, zgodna z zasadami doświadczenia życiowego i wskazaniem wiedzy. Komunikatywność jej sformułowań pozwala na zrozumienie wyrażonych w niej ocen i poglądów, a także sposobu dochodzenia do wniosków końcowych. Nie zawiera ona również wewnętrznych sprzeczności i wykluczających się wzajemnie wniosków. Nadto, ustalenia i wnioski biegłego sądowego nie zostały zakwestionowane przez żadną ze stron, toteż Sąd oparł się na nich w całości dokonując rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawała zasada odpowiedzialności pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. z tytułu przedmiotowej szkody zaistniałej w pojeździe marki P. o numerze rejestracyjnym (...) uszkodzonym w wyniku zdarzenia z dnia 10 lutego 2015 roku. Spór natomiast sprowadzał się do ustalenia wysokości uzasadnionych i celowych kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu, pozwany podnosił bowiem, że powód nie przedstawił rachunków za naprawę, zaś wykonana przez niego kalkulacja naprawy nie może stanowić dowodu w zakresie rzeczywistych kosztów naprawy, nie odzwierciedla ona bowiem faktycznie poniesionych przez poszkodowanego kosztów naprawy.

Mając na uwadze określony wyżej zakres sporu, w pierwszej kolejności należy wskazać, iż zasada odpowiedzialności pozwanego z tytułu przedmiotowej szkody jest uregulowana w ramach treści art. 822 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Źródłem odpowiedzialności sprawcy jest z kolei treść art. 436 § 2 k.c., który stanowi, iż w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody, wymienione w art. 435 k.c. osoby mogą wzajemnie żądać naprawienia poniesionych szkód tylko na zasadach ogólnych, czyli na statuowanej przez treść art. 415 k.c. zasadzie winy. W ramach obowiązkowego ubezpieczenia komunikacyjnego ubezpieczyciel zobowiązuje się do wypłaty odszkodowania, jakie sprawca szkody komunikacyjnej zobowiązany jest zapłacić poszkodowanemu. Poszkodowany może natomiast dochodzić roszczeń z tego tytułu bezpośrednio od ubezpieczyciela sprawcy szkody. Odpowiedzialność ubezpieczyciela wobec poszkodowanego jest więc rozpatrywana w kategoriach odpowiedzialności deliktowej, a jej zakres zależy od zakresu odpowiedzialności sprawcy szkody.

Podstawowe znaczenie dla ustalenia wysokości szkody, a tym samym zakresu odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego, będzie miała zatem treść art. 361 § 2 k.c., ustanawiającego zasadę pełnej kompensacji szkody oraz treść art. 363 § 1 k.c., zgodnie z którym naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru dokonanego przez poszkodowanego, poprzez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej bądź przywrócenie stanu poprzedniego.

Jak podkreślił Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 13 czerwca 2003 roku w sprawie o sygn. akt III CZP 32/03 (Monitor Prawniczy 2004/2/81) odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku.

Uwzględnieniu podlegają zatem tylko takie koszty, które zostały poniesione w wyniku przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu jego technicznej używalności istniejącej przed wyrządzeniem szkody przy zastosowaniu technologicznej metody odpowiadającej rodzajowi uszkodzeń pojazdu mechanicznego. Koszty naprawy samochodu można zaliczyć do kategorii niezbędnych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy, wyłącznie gdy odpowiadają cenom stosowanym przez usługodawców na lokalnym rynku. Należy przy tym podkreślić, że poszkodowanemu przysługuje prawo wyboru warsztatu naprawczego, któremu powierzy dokonanie naprawy uszkodzonego pojazdu.

Wskazać w tym miejscu należy, iż każdy zakład naprawczy stosuje stawki ustalone indywidualnie, które wynikają z ponoszonych kosztów i ustalenia cen na takim poziomie, by móc utrzymać firmę, przy czym koszt ten zależy od wielu elementów takich jak np. położenie firmy, podaży usług, dzierżawy pomieszczeń.

W niniejszej sprawie powód A. Ś. domagał się tytułem częściowego odszkodowania kwoty 1 510 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 12 marca 2015 roku do dnia zapłaty, w oparciu o sporządzoną kalkulację naprawy i wskazując, że wypłacone dotychczas odszkodowanie w łącznej kwocie 6 943,95 złotych nie rekompensuje zaistniałej szkody w całości.

Tymczasem, jak wynikało z opinii biegłego sądowego W. D. celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu marki P. o numerze rejestracyjnym (...) uszkodzonego w wyniku zdarzenia z dnia 10 lutego 2015 roku przy uwzględnieniu uszkodzeń opisanych w protokole oględzin i naprawy przeprowadzonej zgodnie z technologią napraw producenta, w oparciu o części oryginalne nowe, wynosiły kwotę 3 830,13 złotych. Naprawa zaś samochodu przy użyciu takich części (oryginalnych nowych) przywracała cechy użytkowe utracone w kolizji i nie powodowała wzrostu wartości pojazdu – ta wynikała bowiem z zamontowania nowych części kompensowana była utratą wartości wynikłą z naprawy blacharsko – lakierniczej błotnika tylnego.

Mając na uwadze powyższe oraz okoliczność wypłacenia już przez pozwanego (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w S. odszkodowania w łącznej kwocie 6 943,95 złotych, uznając żądanie pozwu w niniejszej sprawie wobec tego za niezasadne, Sąd na podstawie art. 822 k.c. w zw. z art. 361 k.c. a contrario powództwo oddalił.

O kosztach procesu w punkcie II sentencji wyroku, Sąd rozstrzygnął zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 108 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 3 w zw. z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 roku, poz. 490) obciążając tymi kosztami powoda i uznając, iż stronie pozwanej reprezentowanej w niniejszej sprawie przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego należy się kwota 617 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, na co składa się kwota: 600 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz kwota 17 złotych tytułem zwrotu uiszczonej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Kosztami procesu w pozostałym zakresie Sąd obciążył powoda uznając je za uiszczone.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)
4. (...)
5. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 21 czerwca 2017 roku